

Π ς
1290

De optima tradendo Histor. German. methodo.

HENRICI MEIBOMII

ad

II n
1290

HISTORIAE
GERMANICAE

Cultores

PROGRAMMA

P. P.

HELMESTADI
Typis GEORGI-WOLFGANGI HAMMII, Acad. Typogr.
Anno M DC XCII.

HENRICH MEIBOM

12

HISTORIE

GERMANIAE

AVTOR

PROGYNNA

12

HENRICH MEIBOM

Typis Georgii Weymanni

Nobilissimis Historiæ Germanicæ cultoribus

S. P. D.

HENRICVS MEIBOMIVS.

Um superiore anno Romanam Vobis tradiderim, nunc ea ad finem perducta, Germanicam, Patriam scilicet, Historiam auspicabor: non vetustissimam, ἀδηλον, & incertam, magnaq; parte fabulosam, sed, quæ à Carolo M. ad nostra usq; tempora certioribus monumentis, quamvis non æquè semper luculentis, consignata est. Id quod omnibus longè gratissimum futurum spero, iis præsertim, qui in Germania nostra partem aliquando Reipubl. facere cupiunt, consiliisque ei dandis, & rebus agendis sese votis suis destinant. Cum enim ad consilia Reipubl., cuilibet salutaria danda caput sit, nosse Rempubl. illius notitiæ studiosus esse quisque debet, qui publico sese præparat. *Eam vero notitiam præcipuè historia comparari, dudum prudentissimè monuit Tacitus.* Cumque omnis Respubl. in dies mutetur, novumque habitum ac formam temporum intervallis accipiat, & proinde non præsentis tantum, sed & præteritæ faciei notitiam habere par sit, illa quidem observatione solerti & inquisitione cu-

l. 4-Ann.

c. 3.

ne curiosa etiam acquiri aliquomodo, hæc vero non nisi ex Historia disci potest. Ut igitur Germanicæ Reip. nostræ plenam quoque notitiam accipiamus, non, ut nunc est, intueri tantum, sed temporibus eam metiri, & juxta eorum momenta considerare debemus, & ibi imprimis incipere, ubi sub Carolo M. alia summi in orbe Regiminis facies esse, Romanumque vetus perire cœpit.

Quo quidem rectè ita constituto, & ex omnium, ut arbitror, sententia, una adhuc subest difficultas, eaque magna, quomodo Historia Germanica illorum, quos innui, seculorum à me optimè tradi, in Vestram, Honoratissimi Auditores, utilitatem possit. Hæc enim mihi ultima lex est. Nisi vero cum debitis circumstantiis, additis occasionibus, consiliis, causis, causarumque ingeniis, omnia narrentur, sed nudi eventus juxta annos tantum signentur, nullus aut certe exiguus Historiæ fructus est, nec Illa, Philosophia in exemplis, rectè vivendi magistra, censura morum, adversaria vitiorum, utilitatis indagatrix, breviarium experientiæ, speculum humanarum rerum, consiliorum architecta, directrix in arduis, dux in lubricis, prudentiæ mater, invidendis sane elogiiis, appellari meretur. Cumque omnino etiam par sit, ut ceu in omnia alia, ita in Germanica & Patriæ nostræ, decem seculorum, historia, profundum Divinæ Providentiæ arcanum, circa magnos eventus, mutationes imperiorum

riorum

riorum, everfiones regnorum, exortus novorum,
interitus familiarum regnantium, expletis cujuslibet
fatis, intueamur (quam primam esse Historicae Disci-
plinæ Philosophiam, & nisi ex ea cæteræ intelligen-
tur, judicenturque, nullam sine nube cognitionem,
nullam sine vanitate utilitatem procedere, rectè ob-
servavit Cl. Bæclerus, & nemo eo melius) quid juvat
nosse, evenisse illa omnia aliquando (ut in tabellis
Chronologicis in usum memoriæ notantur) nisi. quo-
modo contigerint, vel sensim sese disponentibus ad
magnam mutationem rebus, vel mutatis iis quasi ex
abrupto, & ex machina interveniente Deo? nisi, qui-
bus præterea humanis mediis, quibus consiliis, qui-
bus personis, fabulæ in hac mundi scena peractæ sint,
accuratius intelligamus? Quid ex Annalibus juvet,
puerorum more, didicisse, quibus temporibus vastis-
simum illud Romanorum Imperium, quibus annis Ori-
entale, à Barbaris, ipsa Constantinopoli capta, deleta
sint, nisi simul, quibus id initiis, progressibus, casibus,
causis, factum sit, simul constet? Quid proderit nosse,
unam Nassaviam Domum potentissimæ Hispaniæ Do-
minationi fatalem fuisse (id quod maxime miratur
Illustris Thuanus, magis miraturus, si, quæ nostris tem-
poribus iterum per Eandem ad formidabilis Regni
infringendas vires, molitur Deus, vidisset) nisi circum-
stantias omnes, habitus rerum animorumque, & totam
temporis illius faciem simul intuiti fuerimus?

At in Germanica à Carolo M. inchoanda & explicanda Historia, per aliquot secula non nisi ex rudibus Annalibus sapimus, & supputationes quasdam temporum, & nudas eventuum annotationes legimus, & si, præter Monachos, eorum imperitos conditores, in *Eginhardum* aliquem aut *Lambertum*, plenius narrantem, incidimus, optimè nobiscum actum opinamur. In hoc igitur, à seculorum barbarie & temporum injuriis oriundo defectu, dabit Doctori veniam Auditor, si appetitum potius incendat, quam satiet, dummodo Ille summa diligentia undiquaque omnia ex editis & ineditis, laceris quoque & semesis membranis, colligat, quæ instruere possint, etiamsi à pleniore historia illa tam longè absint, quàm Annalistsæ, quos sequitur, à Reipubl. cognitione.

Aliorum tamen, & nobis propiorum seculorum historiam, pleniorum ex luculentis monumentis dare licet. Verùm nova in ea explicanda oritur difficultas. Si enim omnia, cum debitis, & ad Reipubl. notitiam, prudentiamque parandam, & usum civilem, necessariis circumstantiis exponere Doctor velit, quot non anni unius Seculi historię enarrandę impendendi fuerint? qui non Auditores tædio defagitantur, & discedent desperabundi? Neque tamen, ut rudem illam, quæ parum usus habet, & incipientibus ex tabellis explicari solet, proponam, vel Vos desideraveritis, vel ego à mè, ut publicè tradam, impetra-
vero.

vero. Alia igitur mihi via incedendum video, ut & rectè omnia, quantum fieri potest, citra fastidium exponantur, & fructus ad Vos insignis redundet. Decrevi scilicet juxta seriem temporum omnem quidem illam decem Seculorum historiam aggredi, hærebo tamen in utilibus tantum, & res maximè memorabiles paullo plenius exponam, non ita tamen cum omnibus circumstantiis, ut fatiem, sed ut ad novas epulas avidos invitem. Monstrabo nimirum fontes, ex quibus ipsi, privato studio, petere circumstantias, causas, consilia possitis, ut non Auditores Vos tantum, sed simul adjutores & arbitros habeam. Indicabo Historicos, qui quodque argumentum, aut certorum annorum historiam, pluribus persecuti sunt, & de Scriptorum illorum fide, dexteritate, peritia & diligentia judicium meum liberè exponam. Nec recensere illos ex novissimis pigrabor, qui veteris aut recentis historiæ partem, aut quorundam Imp̃p. res gestas ex variis aliis monumentis, non sine insigni legentium fructu, & laboris aliàs exantlandi imminutione, concinnarunt. Ipsorum vero Historicorum optimas quoque & pleniores editiones ostendam. Et hinc ille fructus ad Vos, Auditores Optimi, perveniet, ut Germanicæ quidem Historiæ omnis cognitionem aliquam ex meis lectionibus accipiatis, luculentiorum vero, quocunque dein tempore, prout vel appetitus & voluptas ad has illasve res gestas cognoscendas invitabit,

vitabit, vel civilis vitæ actus hoc illudve argumen-
tum plenius à Vobis tractari postulabunt (quis enim
omnia æquè accuratè scire desideret? aut qui
possit rerum in historia occurrentium notitia in tanta
varietate æque ad omnes pertinere?) acquirere Vo-
bis ipsi possitis, evolutis optimis, quos indicabo, Scri-
ptoribus: majori etiam fortassis aliquando cum fructu,
ubi adultiores facti curas animosque viriles ad co-
rum lectionem applicaveritis. Quod si maximæ gra-
tiæ debentur illi, qui non tantum sitienti purum hau-
stum exhibet, sed & ipsum fontem monstrat, unde
in omnes necessitates paratum semper habeat & suf-
ficiens extinguendæ siti remedium: Quis non lau-
dabit institutum meum, ad quosvis usus, juxta rerum
varietates & temporum momenta, acquirendæ in ci-
viles usus prudentiæ, destinatum?

His vero Commentationibus meis Historicis quibus
inter esse libuerit, ut ad manus habeant, vel *Sleidani*
libellum de quatuor Monarchiis, ultimæ editionis à
Cl. *Schurtzfleischio* auctæ, vel aliam Epitomen Histo-
ricam, consuluerim, ut & ante meam commentatio-
nem, lectioni, & post eam, memoriæ serviant. Re-
liqua enim à me expectare jubeo: qui, si non alia,
diligentiam certè promittere audeo, à Vobis vero,
Nobilissimi Auditores, parem, familiari Vobis ad
optima & utilia studia ardore, certa fiducia exspe-
cto. P. P. D. Martii: A. clō lōc XCII.

m
n
i
a
i
b
n
e
n
i
s
i
a
i
h
e

Pon II n 1290, 2K

f

ULB Halle 3
004 777 220

ne curio
 nisi ex H
 nostræ
 ut nunc
 tiri, & ju
 & ibi im
 mi in orb
 tus perir
 Quo
 ut arbit
 eaque m
 rum, quo
 stram, H
 Hæc eni
 tis circum
 sis, causar
 eventus j
 te exiguu
 in exemp
 adversaria
 experient
 rum archi
 dentia ma
 retur. Cu
 alia, ita in
 culorum,
 arcanum,

, hæc vero non
 Germanicæ Reip.
 cipiamus, non,
 oribus eam me
 rare debemus,
 lo M. alia sum
 manumque ve
 & ex omnium,
 est difficultas,
 Germanica illo
 nè tradi, in Ve
 litatem possit,
 ero cum debi
 , consiliis, cau
 entur, sed nudi
 nullus aut cer
 , Philosophia
 nsura morum,
 ix, breviarium
 um, consilio
 n lubricis, pru
 appellari me
 t ceu in omni
 æ, decem se
 Providentiæ
 tiones impe
 riorum

